Тъй ли бъдещето ни беда
на тях ужасно чудо ...
Бавят ли ще огън, сълза
що имат да пречистват,
Ах, що разбунтени кълна ги
на зъби що ръмжат

× ×

Знам аз какво е да фърлиш
ръка към облаци,
Какво е да проклинаш ги
а
и да не фъркнеш.
Знам що е мъртвата на сърцето
и в прегръдките студените
Как няма нищо да усещ
и бързо там замръзваш
Как остриета на ледове скалят
В бляскавото утро
и в тъмен ужас мозъкът
В паника и ярост